

Þorsteinn (Kansi) Jónsson,
kancelliráð og sýslumaður í Árnassýslu.

24.

Tvær gamansögur af honum.
2 blöð.

Svo hafði verið mættalad milli kaupmannsins og systunnans, sem var mikill drógtíngmaður, að í hvert sinn sem systunnaðurinn sendi til kaupmannsins með þau skilaboð, að hann vildi fá svo og svo margar pottur af „Fingóju“ þá ætti hann við brunninn. Þetta var nokkru stóran dulmál milli þeirra, því systunnaðurinn vildi etíki láta aðra verða „stýrja“ um þetta. Eitt sinn, sem gefur, sendi hann manni í kaupstöðina og bad hann skila til kaupmannsins, að senda sér 10 pottur af „Fingóju“ og 50 góða vindla. Um sama leiki, eða fánu dögum síðar, fór systunnaðurinn síður til Reykjavíkur til að gefa sig og fór margt manna af heimilinu með honum, til að vera við gíftinguna, en systunnaðurinn fór ekki og var fát manna heima með honum. Þar þá svo víð, að flestum þeim sem heima voru völdu eitthvað úr fyrri tólinu, út á linn eða eitthvað skammt frá borinu, til að skemta sér litla stund í vorblíðunni, þá um daginn. Són þeir þá einhverjum einhverjum glampa, sem þeir áttu etíki von á að sjá, í glugganum í skrifstofu kaupmannsins og kom þeim þá til hugar, að hruga sig, að hvílu á vör í stofunni hjá honum. Þeir fóru því sem stjótað heima og undrastað þráð vísir að gæmu þeirra um þetta var á nokkru byggðu: það var kominn upps eldur í skrifstofunni. Þeir hlupu því inn og reyndu að komast inn í skrifstofuna, en hún var handlað, því systunnaðurinn hafði lokað á sér innan frá og lauk etíki upps þó kallað vör; en inni var hann og braust mikill um. Kom þeim þá til hugar að fara út og komast inn um gluggann með því að brjóta hann upps. Þegar þeir komu þangað, sá þeir systunnaðurinn utar við gluggann og var hann að reyna að komast út úr eldinni. Hann stóð með annan fötinn upps í glugganum, ^{skripir} og áttu áttu, svo eina og þessari og sagði um leid og hann leit inn í bálid: „Kynndid þú etíki svo mikill, djöflarnir ylkur!“

Þorsteinur "Kauzi" = Kancelliráð í Kújaþorpi fékk einu-
sinnu sem gættar bræms vins-auket mótan af Eyjarbætti
settið á því "fann í stofu í Kújaþorpi. Þegar hann
sao sem um viku sína leyd við Kútiann og aðeins
solinn allan þann tíma hvar þá notkuð aðra
virkjandi umbætti sína. Fann einn sona hans uppa
í sveykja í modrusti og einhverju aðra dóti
í hárdypum, sem voru við heidina: ~~Stofnun~~
Kallad. Síðan uppa: Eldsvot! Það er á kvikna
þannum. Kauzi varð hroddur og komst út á head.
eldurinn varð bróðara elokkatur og Kauzi fór
á vili aukerisins, sem sonur hans sagði að
það "farist í eldinni". Kansa grunnað sem
sinnu um gróstan og soyr: Það var ús ljóti
sinnu fyrir sýstrum á farma! En hvar eru
gjardinnar? Þar hefa þó elki brennid og eru
á gótu summan yagu í málinu. Komid þú með
gjardinnar! Gjardinnar, sagði ég. - Hóort sem Kauzi
þáfar haldid notkunn réttar þróf í málinu á elki, þá er það
víst að litlu síðar heinsti hann elki einungis gjardinnar
haldur og aukerid sjálfs heilus og höddur, "ist ús eldinni."

...sýslumanna sin, sem
máðurinn sendi til
ro og svo marg þotta
var notkunnstann
tati láta aðra verda
mann í kaupstotinu
þotta af "Fingóju"
dýrum síðar, fór
þotta sig og fór margt
inguna, en sýstru-
... Þar þá svo víð,
ad ús fyrir þóðinn,
mka sér litlu stund
n einstannilegan
s í skrifstofu
geti, ad kvikna á
hainu og vidupseto
byggdu: Það var
og reyndu ad kom-
máður þáfti lok ad
i var hann og
máttinn um
"augad, sán þeir
ad komast ús
skirpir
byggnum, ~~gjafli~~

... allar átti, so eiað. og þess að og sagði um þed og hann leit inn
í bálid: "Kýndid þú elki svo núðid, djöflarnir ylkur!"